

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 2Csp/104/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5119215621
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marcela Karman
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2023:5119215621.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred sudkyňou Mgr. Marcelou Karman v právnom spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpený: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovaným: 1/ A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX, 2/ D. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX, o zaplatenie 15.702,33 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Súd žalobu zamietá.

II. Žalovaný 1/ a žalovaný 2/ majú proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 12.12.2019 domáhal vydania súdneho rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovaných spoločne a nerozdielne na zaplatenie sumy 15 702,33 Eur spolu s úrokmi z omeškania a náhradu trov konania.

2. Žalobu skutkovo odôvodnil tým, že s účinnosťou ku dňu 30.6.2016 došlo k cezhraničnému zlúčeniu spoločnosti CETELEM SLOVENSKO a.s., so sídlom Panenská 7, 812 36 Bratislava, IČO: 35 787 783 (zanikajúca spoločnosť) so spoločnosťou BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Haussmann 1, 75009 Paríž, Francúzsko, zapísanou v parížskom Registri obchodu a spoločností pod č. 542 097 902 (nástupnícka spoločnosť). Dňa 04.06.2014 uzavrel CETELEM ako veriteľ na jednej strane so žalovanými 1/ a 2/ ako spoludlžníkmi na strane druhej zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Obsahom úverovej zmluvy mal byť záväzok CETELEM-u poskytnúť žalovanému účelový spotrebiteľský úver vo výške 20.000 eur na splatenie úverov formou postupného čerpania úveru. Žalovaní 1/ a 2/ boli v súlade s úverovou zmluvou oprávnení použiť poskytnuté peňažné prostriedky iba na účel uvedený v zmluve - splatenie úverov. V prípade, ak by ich použili na iný účel alebo v stanovenej lehote nepreukážu účel ich použitia, tak CETELEM má právo v súlade s vyššie uvedeným zmluvným ustanovením zmeniť dohodnutú výšku úrokovej sadzby a účtovať si poplatok v zmysle aktuálneho sadzobníka poplatkov. Žalovaní 1/ a 2/ boli niekoľkokrát písomne a aj telefonicky kontaktovaní, aby zdokladovali účel použitia poskytnutých peňažných prostriedkov. Vzhľadom k tomu, že žalovaní aj napriek niekoľkým výzvam žalobcu nezdokladovali účel použitia poskytnutých peňažných prostriedkov do výšky uvedenej na zmluve, tak došlo zmene výšky mesačnej splátky. O tejto skutočnosti boli žalovaní informovaní. Z vyššie uvedených dôvodov CETELEM poskytol žalovaným spotrebiteľský úver dňa 28.1.2015 vo výške 17.356 eur a súčasne sa žalovaní 1/ a 2/ zaviazali nahradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom, a to formou 83 mesačných splátok vo výške 342,15 eur, so splatnosťou prvej splátky 15.2.2015. Úroková sadzba bola medzi CETELEM a žalovanými dohodnutá vo výške 9,99 % ročne, ako to vyplýva aj zo základných podmienok samotnej zmluvy. Pokým dlžník v stanovenej lehote nepreukáže účel jeho použitia, bol veriteľ oprávnený zvýšiť dohodnutú výšku úrokovej sadzby o +3% p.a.

a účtovať si poplatok v zmysle aktuálneho sadzovníka poplatkov. V súlade s týmto bodom CETELEM zvýšil žalovaným dohodnutú výšku úrokovej sadzby na 12,98 %. Žalovaní 1/ a 2/ si svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas neplnili. Napriek zmluvne dohodnutým splátkam poskytnutého úveru uhradili veriteľovi do dňa podania žaloby sumu vo výške 6.467,55 eur. V dôsledku neplatenia dohodnutých splátok zo strany žalovaných 1/ a 2/ žalobca vyhlásil dňa 3.1.2017 mimoriadnu splatnosť úveru, čím sa stal dlh žalovaných splatný v celom rozsahu. Ku dňu podania žaloby mali žalovaní 1/ a 2/ neuhradené záväzky po lehote splatnosti v celkovej výške 15.702,33 eur (15.112,89 eur z titulu zvyšku dlžnej úverovej istiny, 589,44 eur z titulu dlžných úrokov z úveru).

3. Na podporu svojich tvrdení predložil žalobca súdu preklad č. 120/2016 – výpis z obchodného registra, Zmluvu o spotrebiteľskom úvere, osobný dotazník, fotokópie OP žalovaných, výpis z interného systému k úverovému účtu, oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru spolu s doručenkou pre žalovaného 1/.

4. Tunajší súd vydal dňa 12.03.2020 platobný rozkaz, ktorým návrhu žalobcu v plnom rozsahu vyhovel.

5. Proti predmetnému platobnému rozkazu podali žalovaní, každý samostatne, v zákonnej lehote odpor. Žalovaná 1/ v podanom odpore nerozporovala, že jej spoločnosť CETELEM poskytla úver, avšak nie v sume uvedenej v zmluve, ktorú žalobca pripojil k žalobe. Uviedla „svoje“ tvrdenia, akou formou a s akým obsahom uzatvorila úverovú zmluvu, poprela, že by súčasťou zmluvy bolo poistenie, ktoré uvádzal žalobca vo výpise z úverového účtu, ktorý priložil k žalobe. Uviedla, že zmluvu treba považovať za bezúročnú a bezpoplatkovú, lebo z nej nevyplyva, aká časť z mesačnej splátky predstavuje istinu, aká úrok a aká poplatky. V závere odporu vzniesla námietku premlčania. Obsah odporu podaného žalovaným 2/ bol, až na skutočnosť, že žalovaný 2/ uviedol, že v zmluve vystupoval ako spoludlžník žalovanej 1/, svojej manželky, totožný s obsahom odporu žalovanej 1/.

6. V podaní, ktorým žalovaní ospravedlnili svoju neúčasť na pojednávaní nariadenom na deň 11.10.2021 okrem zopakovania svojich tvrdení a námietok, ktoré uviedli žalovaná 1/ a žalovaný 2/ v odpore, poukázali na to, že zo žalobcom predloženej zmluvy o úvere zo 04.06.2014 nevyplyvajú údaje uvedené vo výpise k splátkam, ktorý žalobca pripojil k žalobe, a to, že ide o zmluvu o úvere č. 4270 312 004 0006 z 28.01.2015 na sumu 17.356,- eur, ktorú sa zaviazala žalovaná 1/ uhradiť v 83 splátkach vo výške 342,15 eur, so splatnosťou prvej splátky k 15.02.2015. Žalobca iný dôkaz o tom, že s ním úverovú zmluvu v takomto znení žalovaná 1/ uzatvorila nepredložil. Žalovaná 1/ tiež poprela, že došlo k zosplatneniu úveru tak ako to tvrdil žalobca, z jeho strany jej nebolo doručené „nič čo sa týka zosplatnenia úveru“. Rovnako aj žalovaný 2/ poprel, že by mu bolo oznámenie o zosplatnení úveru doručené.

7. Tunajší súd vydal dňa 10.01.2022 rozsudok, č.k. 2Csp/104/2019 – 118, ktorým žalobe v celom rozsahu vyhovel a priznal žalobcovi žalobou uplatnené právo.

8. Krajský súd v Žiline uznesením zo dňa 20.12.2022, č.k. 8CoCsp/56/2022-185 rozsudok tunajšieho súdu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

9. Uznesením zo dňa 31.07.2023, č.k. 2Csp/104/2019-249 súd na základe návrhu pôvodného žalobcu pripustil zmenu strany sporu na strane žalobcu.

10. Súd po zmene zákonného sudcu vo veci vykonal pojednávanie dňa 14.09.2023, na ktorom vec prejednal a vo veci rozhodol v neprítomnosti žalobcu a žalovaných. Právny zástupca žalobcu na nariadenom pojednávaní zotrval na uskutočnených vyjadreniach a žiadal žalobnému nároku vyhovieť. Žalovaní vo vyjadrení, ktorým ospravedlnili neúčasť na nariadenom pojednávaní namietli aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu, namietli neplatnosť zosplatnenia a premlčanie nároku.

11. Súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov, celým spisovým materiálom, pričom na vec aplikoval nasledovné právne ustanovenia.

12. Podľa § 37 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb., Občianskeho zákonníka (ďalej aj ako „občiansky zákonník“), právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

13. Podľa 39 ods. 1 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

14. Podľa § 41 Občianskeho zákonníka, ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

15. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

16. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

17. Podľa § 54 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

18. Podľa § 524 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

19. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

20. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

21. Podľa § 1 písm. 2 z. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy (ďalej aj ako „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa;1) tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu.

22. Podľa § 2 písm. a), b) c) zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, iným veriteľom právnická osoba, ktorá v rámci svojho podnikania ponúka alebo poskytuje úvery alebo pôžičky, ktoré spĺňajú aspoň jednu z podmienok uvedených v § 1 ods. 3

písm. f) a l), pričom tieto úvery alebo pôžičky nespĺňajú žiadnu z podmienok uvedených v § 1 ods. 3 písm. a), b), d), e), g) až k) a m) až r); za iného veriteľa sa nepovažuje banka, pobočka zahraničnej banky a finančná inštitúcia podľa osobitného predpisu,⁶⁾ ktorá má povolenie na činnosť udelené Národnou bankou Slovenska.

23. Podľa § 17 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch, práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

24. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

25. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách účinného v čase postúpenia dlhu (ďalej aj ako „zákon o bankách“), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu, ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

26. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania v právnych vzťahoch vzniknutých po 1.2.2013 je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

27. Pred vyhodnotením oprávnenosti uplatneného nároku sa súd prednostne zamerá na skúmanie vecnej legitímácie strán sporu, predovšetkým na skúmanie, či je žalobca aktívne vecne legitimovaný domáhať sa zaplata peňažnej pohľadávky proti žalovaným na základe uzatvorenej zmluvy o spotrebiteľskom úvere medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným. Aktívnou vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva žalobcovi ním uplatnené právo, resp. mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej, t. j. existencie tvrdeného práva na strane žalobcu, alebo pasívnej, t. j. existencie tvrdennej povinnosti na strane žalovaného, je imanentnou súčasťou súdneho konania (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 2Cdo/205/2009). Z uvedeného dôvodu potom, ako došlo v konaní k zmene strany sporu na strane žalobcu súd zamerá pozornosť na vysporiadanie sa s otázkou platného postúpenia pohľadávky, na základe ktorej by súd mohol konštatovať, že žalobca je skutočným nositeľom práva, ktorého sa v spore voči žalovaným domáha. Súd je povinný sa touto skutočnosťou zaoberať i napriek stavu a priebehu konania, keď súd rozsudkom rozhoduje voči aktuálnym stranám konania. Vecná legitímácia strán sporu musí byť v konaní preukázaná v čase vydania súdneho rozhodnutia. Podľa uznesenia Najvyššieho súdu SR zo dňa 28. 09. 2022, sp. zn. 9Cdo/317/2021, už v rozhodnutí R 60/2018 najvyšší súd konštatoval, že následkom postupu pohľadávky, ohľadom ktorej nie je cesia podľa § 525 OZ alebo podľa osobitných predpisov dovolená, je absolútna neplatnosť postupnej zmluvy pre jej rozpor so zákonom (§ 39 OZ), pričom na absolútnu neplatnosť postúpenia, musí prihliadnuť súd aj bez námietky, z úradnej povinnosti. Najvyšší súd v uvedenom

uznesení ďalej konštatoval, že je povinnosťou súdu ex offa a aj bez námietky pristúpiť k preskúmaniu platnosti postúpenia žalovanej pohľadávky.

28. Žalobca si v konaní uplatňoval nárok, ktorý vyplýva zo zmluvy uzatvorenej medzi právnym predchodcom pôvodného žalobcu spoločnosťou CETELEM ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom, ktorú Zmluvu o spotrebiteľskom úvere a zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydanie kreditnej karty a rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb uzatvorili dňa 04.06.2014 (č. I.21 a násl. spisu). Predmetom uvedenej zmluvy podľa súdu predloženej zmluvy bolo poskytnutie účelového spotrebiteľského úveru vo výške 20 000 eur na splatenie úverov formou postupného čerpania úveru. Podľa predmetnej zmluvy sa žalovaní zaviazali úver splácať v 84 mesačných splátkach vo výške 348,48 Eur, pri ročnej úrokovej sadzbe 9,99 %, RPMN 10,46 %, priemernej hodnote RPMN 11,89 %, s celkovou čiastkou 27 881,28 Eur, a poplatkom za poistenie 4,99 %. Prvá splátka bola splatná dňa 15. deň v mesiaci nasledujúcom po mesiaci, v ktorom bol úver poskytnutý, ostatné splátky splatné k 15. dňu v mesiaci a posledná, čo je aj termín konečnej splatnosti, 15.07.2021.

29. V konaní je nesporné, že žalobca si uplatňuje voči žalovaným nárok vzniknutý mu z uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Právny predchodca žalobcu ako veriteľ v danom prípade pri uzatváraní predmetnej zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Žalovaný zmluvu uzatváral ako spotrebiteľ. Predmetná zmluva o úvere je spotrebiteľskou zmluvou a teda na právny vzťah založený zmluvou o úvere súd prednostne aplikoval príslušné ustanovenia občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách (§ 52 a násl. občianskeho zákonníka). Uzavretú zmluvu súd zároveň podriadil aj pod právny režim zákona o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, nakoľko spotrebiteľským úverom sa na účely tohto zákona považuje (okrem iných) aj dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky (§ 1 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch).

30. Je pritom nutné zmieniť, že spotrebiteľský charakter zmluvného vzťahu, ktorý je predmetom sporu, žalobca v spore nespochyboval.

31. Žalobca po zmene strany sporu si v konaní uplatňuje nárok, ktorý na neho prešiel titulom právneho nástupníctva po tom, čo právny predchodca žalobcu vykonal predčasné zosplatnenie úveru. V predmetnom prípade súd skúmal, či došlo k platnému predčasnému zosplatneniu úveru, ktorý mohol byť následne postúpený na tretí subjekt (v tomto prípade na žalobcu).

32. Podmienky na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru zo spotrebiteľskej zmluvy sú upravené v § 53 ods. 9 občianskeho zákonníka v spojení s § 565 občianskeho zákonníka. Tieto hmotnoprávne podmienky pre platné a zákonné postúpenie pohľadávky, v spojení s § 17 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch musia byť splnené kumulatívne. Súd poukazuje na to, že podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka je možné uplatniť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka až po trojmesačnom omeškaní. V tejto časti je toto ustanovenie tzv. lex specialis k § 565 druhá veta Občianskeho zákonníka, podľa ktorého možno toto právo uplatniť len do splatnosti nasledujúcej splátky. V prípade spotrebiteľskej zmluvy môže veriteľ uplatniť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka po uplynutí trojmesačného omeškania s niektorou splátkou bez ohľadu na to, že medzičasom sa stali zročnými aj ďalšie splátky. Pre prípad, že sa jedná o pohľadávku banky, pristupujú ďalšie podmienky pre postúpenie pohľadávky definované v § 92 ods. 8 zákona o bankách.

33. Keďže žalobca sa domáhal zaplataenia žalovanej sumy pre nespĺnenie povinnosti žalovaného plniť svoj dlh vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy, v dôsledku čoho mal úver zosplatiť v súlade s bodom 4.1 časti 3 a to listom zo dňa 03.01.2017, súd prioritne skúmal, či v danom prípade boli splnené podmienky pre zosplatenie celého zvyšku dlhu, či bolo preukázané zosplatenie úveru. Totiž k postúpeniu pohľadávky mohlo dôjsť iba v prípade splatnosti celého dlhu (§ 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch).

34. Z Oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru č. 42703120040006 zo dňa 16.01.2017 (č. I. 29 spisu) súd zistil, že právny predchodca žalobcu vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 03.01.2017.

35. Je nutné zdôrazniť, že predpokladom platného zosplatnenia pohľadávky je výzva adresovaná žalovaným v zmysle § 53 ods. 9 občianskeho zákonníka. Pôvodný žalobca v podanej žalobe uviedol, že „na predžalobné výzvy žalovaný nereagoval“. Súdu však nebola na preukázanie tvrdení uvádzaných v žalobe doručená žiadna výzva, ktorou mal žalobca vyzvať žalovaných na úhradu dlžnej sumy a ktorú výzvu bol žalobca povinný uskutočniť v súlade s § 53 ods. 9 občianskeho zákonníka pred zosplatnením pohľadávky. Ustanovenie § 53 ods. 9 občianskeho zákonníka pred zosplatnením úveru vyžaduje výzvu veriteľa adresovanú a preukázateľne doručovanú dlžníkovi s upozornením na aktuálny dlh a s výslovným upozornením na možnosť veriteľa požadovať zaplatenie celého zvyšku dlhu naraz z dôvodu neplnenia si povinnosti dlžníka. Predmetná výzva potom pre jej platnosť musí byť dostatočne určitá, tzn. musí z nej byť zrejmé, pre nezaplatenie ktorej splátky má následne dôjsť k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru, ktorým vyhlásením bude veriteľ požadovať zaplatenie celej pohľadávky. Ako už bolo zmienené vyššie, veriteľ má právo na jednorazové splatenie celej neuhradenej pohľadávky najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky spotrebiteľa. Ďalej je potrebné ustáliť, že právo podľa § 53 ods. 9 občianskeho zákonníka môže veriteľ vykonať len po uplynutí zákonnej lehoty, ktorú nemožno skrátiť, ale za predpokladu, že omeškanie s uvedenou splátkou, s ktorou je spotrebiteľ v omeškaní viac ako tri mesiace, trvá. Pred žiadosťou veriteľa na zaplatenie celej pohľadávky sa ďalej vyžaduje, aby veriteľ v zákonom stanovenej lehote, ktorá nesmie byť kratšia ako 15 dní, upozornil spotrebiteľa na uplatnenie tohto práva. Účinnosť uplatnenia práva podľa § 565 občianskeho zákonníka je teda podmienená aj tým, že veriteľ v uvedenej lehote pred uplatnením tohto práva upozornil spotrebiteľa na to, že toto právo využije. Veriteľ je potom časovo limitovaný využitím práva na zosplatnenie. Zo splatnosti tejto splátky, ktorá nadväzuje na splátku, od splatnosti ktorej uplynuli 3 mesiace, musí veriteľ právo na zosplatnenie uplatniť, inak jeho právo zaniká. Súd ďalej má za to, že pre platné zosplatnenie celého úveru sa vyžaduje doručenie výzvy na úhradu omeškaných splátok a oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, ako následok nezaplatenia pohľadávky aj napriek doručenej výzve. Pretože až doručením predmetného oznámenia sa žalovaný mohol dozvedieť, že pohľadávka je splatná v celom rozsahu a žalobca je oprávnený postupovať v zmysle § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch.

36. Zo systematického zaradenia ustanovení § 53 ods. 9 a § 565 v Občianskom zákonníku ako aj logického výkladu teda vyplýva, že zákonodarca vyžaduje jednoznačne 2 úkony, ktoré úkony musia byť pre možnosť mimoriadneho zosplatnenia úveru uskutočnené, pričom tieto úkony musia byť adresné a určité. Prvým úkonom je výzva v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a druhým úkonom je vyhlásenie mimoriadnej splatnosti, keď z predmetných úkonov musí byť jednoznačné, vo vzťahu ku ktorej splátke výzva a zosplatnenie smeruje. Súd opätovne zdôrazňuje, že súdu nebolo preukázané, že by žalobca žalovaným adresoval predmetnú výzvu. Súd ďalej poukazuje na tú skutočnosť, že z oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru (č. I. 29 spisu) nevyplýva, vo vzťahu ku ktorej nezaplatenej splátke malo dôjsť k zosplatneniu pohľadávky (keď uvedené skutočnosti žalobca v žalobe ani skutkovo netvrdil). V zmysle § 37 ods. 1 občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný. V zmysle podmienky určitosti právneho úkonu je nutné konštatovať, že spotrebiteľovi musí byť z výzvy a z oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru jednoznačne určiteľné, pre nezaplatenie ktorej splátky veriteľ dlh chce zosplatiť, resp. zosplatiť. Súdu pritom nebola predložená výzva uskutočnená v zmysle § 53 ods. 9 občianskeho zákonníka a tak súd ani nevie overiť, či si žalobca splnil svoju zákonnú povinnosť a upozornil žalovaných na povinnosť uhradiť dlh (s uvedením konkrétnej splátky, pre ktorú mieni veriteľ pristúpiť k mimoriadnej splatnosti úveru) v lehote nie kratšej ako 15 dní. Zároveň zo súdu predloženého oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti zmienené skutočnosti nevyplývajú a súd teda ustálil, že takýto právnym predchodcom žalobcu uskutočnený právny úkon (oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru) je neurčitý a nezrozumiteľný, keď súdu ani nebolo preukázané, že boli splnené podmienky na možnosť vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. Súd teda ustálil, že keďže súdu nebolo preukázané, či boli splnené podmienky na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, keď zároveň právny úkon - oznámenie o okamžitej splatnosti úveru nebol uskutočnený v súlade so zákonom (§ 37 ods. 1, § 53 ods. 9 občianskeho zákonníka), nedošlo k platnému vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru a právny predchodca žalobcu teda nemohol platne postúpiť pohľadávku vyplývajúcu z predmetnej úverovej zmluvy. Právny úkon, ktorý nie je dostatočne určitý je nutné posúdiť ako absolútne neplatný právny úkon v zmysle § 37 ods. 1 občianskeho zákonníka. Postúpenie pohľadávky bez splnenia zákonných podmienok (§ 53 ods. 9 občianskeho zákonníka, § 565 občianskeho zákonníka, § 17 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch, § 91 ods. 8 zákona o bankách pri bankách) je potrebné považovať za konanie v rozpore so zákonom a takýto úkon je absolútne neplatný podľa § 39 občianskeho zákonníka,

príčom na absolútnu neplatnosť právneho úkonu má súd povinnosť prihliadať ex offio. Vyhlásenie veriteľa o predčasnej splatnosti dlhu je jednostrannou zmenou zmluvných podmienok, ktorá, ako vyplýva z judikatúry Súdneho dvora EÚ (rozsudok vo veci C-92/11, RWE Vertrieb AG vs. Verbraucher Zentrale Nordrhein - Westfalen a ďalšie), táto zmena má byť nevyhnutne odôvodnená a strane doručená. V tejto súvislosti súd uvádza, že predžalobná upomienka ako aj oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti pre svoju určitosť musia jasne definovať omeškanie splátky ako dôvodu pre mimoriadnu splatnosť úveru, keď pokiaľ táto podstatná náležitosť chýba, jedná sa o neurčité právne úkony v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka za neplatné právne úkony, keďže v nich nie je jednoznačne uvedené pre omeškanie s ktorou mesačnou splátkou bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru. S takýmto záverom sa rovnako stotožnil Krajský súd v Prešove, ktorý v rozhodnutí zo dňa 28.06.2018 sp. zn. 6Co/26/2017 uviedol, že „Odvolačný súd tiež poznamenáva, že taký právny úkon, akým je zosplatnenie celého dlhu by mal obsahovať dôležitý údaj a to identifikáciu tej nezaplatennej splátky, pre ktorú sa veriteľ rozhodol využiť svoje právo na zosplatnenie celého dlhu. Práve totiž od splatnosti tejto splátky sa začína počítať premičacia doba podľa §103 OZ. Preto možno celkom opodstatnene konštatovať nad rámec potreby pre rozhodnutie v merite veci, že právny úkon, ktorým veriteľ zosplatnil celý dlh je na úkor určitosti, nejasný, vyvoláva otázky a preto neplatný pre jeho neurčitosť (§37 ods.1 OZ)“. Žalovaní v konaní predčasné zosplatnenie úveru opakovane namietali, žalobca napriek tomu súdu nepredložil výzvu, z ktorej by bolo zrejmé, že splnil podmienky stanovené v § 53 ods. 9 občianskeho zákonníka a zároveň súdu nepredložil oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, ktoré by bolo určitým právnym úkonom.

37. Vo vzťahu k samotnému vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru, ktorú mimoriadnu splatnosť úveru vyhlásil právny predchodca žalobcu ku dňu 03.01.2017 súd uvádza, že keďže oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru neuvádza, pre nezaplatenie ktorej splátky malo dôjsť k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti (keď súdu ani výzva predložená nebola), súd ani z dostupných údajov nie je schopný overiť, či došlo k splneniu podmienok definovaných v § 53 ods. 9 a § 565 občianskeho zákonníka, keď dlžník musí byť pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru v omeškaní najmenej 3 mesiace, keď v tejto lehote musí byť dlžníkovi zo strany veriteľa doručená notifikácia s lehotou 15 dní na zaplatenie tak, aby 15-dňová lehota na zaplatenie uplynula v rámci 3-mesačnej lehoty. Súd v tejto súvislosti uvádza, že pokiaľ nevie na základe žalobcom uskutočnených úkonov overiť, či žalobca bol v omeškaní 3 mesiacov, keď v tomto časovom úseku mala byť uskutočnená výzva v zmysle § 53 ods. 9 občianskeho zákonníka, o to viac nie je možné očakávať od žalovaného, spotrebiteľa bez právneho vzdelania, aby k takémuto overeniu dospel. Až po splnení týchto podmienok môže veriteľ pristúpiť k zosplatneniu úveru. Tým, že výzva súdu predložená nebola a oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru je neurčité, súd nemohol overiť splnenie zákonnej podmienky stanovenej na postúpenie pohľadávky. Súd poukazuje na tú skutočnosť, že žalobca v podanej žalobe ani len skutkovo netvrdil, pre nezaplatenie ktorej splátky malo dôjsť k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru. Žalobca si v konaní nesplnil svoju povinnosť skutkových tvrdení, keď rozhodné skutkové konania, ktoré majú vplyv na preukázanie uplatneného nároku tak, ako je uvedené vyššie v rozsudku, v žalobe (ako aj v ostatných vyjadreniach žalobcu) absentujú. Súd zároveň zdôrazňuje, že pokiaľ súd nie je schopný z predložených dôkazných prostriedkov overiť, či došlo k splneniu zákonných podmienok pre okamžitú splatnosť úveru (uplynutie 3-mesačnej lehoty, uskutočnenie výzvy v rámci 3-mesačnej lehoty, uplynutie 15-dňovej výzvy na zaplatenie v rámci 3-mesačnej lehoty), o to viac je možné očakávať nemožnosť overenia splnenia zákonných podmienok banky zo strany žalovaného.

38. Súd v súvislosti s uvedenými skutočnosťami poukazuje na § 525 Občianskeho zákonníka, ktorý jednoznačne definuje, ktoré pohľadávky nemožno platne postúpiť, pričom postúpenie určitých pohľadávok môže byť zakázané špeciálnymi predpismi (§ 92 ods. 8 zákona o bankách, § 17 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch), prípadne postúpenie môže byť zákonom síce dovolené, ale len za určitých podmienok. Najvyššieho súdu SR v konaní, sp. zn. 1Cdo/147/2017, v ktorom posudzoval platnosť/neplatnosť právneho úkonu postúpenia pohľadávky podľa Občianskeho zákonníka konštatoval (rozhodnutie zo dňa 24.04.2018), že osobitné predpisy môžu upravovať postúpenie pohľadávok v špecifických prípadoch odlišne, resp. môžu upravovať osobitné podmienky, ktorých splnenie je na platné postúpenie potrebné. Najvyšší súd v predmetnom konaní výslovne uviedol, že v prípade, ak by neboli splnené podmienky podľa § 92 ods. 8 prvá veta Zákona o bankách pri postúpení bankovej pohľadávky na nebankový subjekt, jednalo by sa o postúpenie v rozpore so zákonom (v tomto prípade so zákonom o bankách), kedy je postúpenie pohľadávky v zmysle § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka vylúčené/zakázané. Išlo by teda o neplatný právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Najvyšší súd v predmetnom konaní zároveň konštatoval, že následkom postupu pohľadávky, ohľadom ktorej nie

je cesia podľa § 525 Občianskeho zákonníka alebo podľa osobitných predpisov dovolená, je absolútna neplatnosť postupnej zmluvy pre jej rozpor so zákonom (§ 39 Občianskeho zákonníka), pričom na absolútnu neplatnosť postúpenia musí prihliadnuť súd aj bez námietky, z úradnej povinnosti. Ak teda dôjde k postúpeniu pohľadávky, ohľadom ktorej to zákon vylučuje, ide o cesiu neplatnú ex tunc a jej neplatnosť nie je možné zhojiť.

39. Rovnako súd poukazuje na závery Najvyššieho súdu SR uvedené v rozsudku z 28. marca 2018, sp. zn. 7 Cdo 26/2017, podľa ktorého podmienky podľa § 92 ods. 8 vety prvej zákona o bankách, za splnenia ktorých môže banka postúpiť svoju pohľadávku inému subjektu, sú z povahy vecí podmienkami, bez splnenia ktorých k postúpeniu prísť nesmie (je zakázané). Nerešpektovanie takejto úpravy má potom za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom (§ 39 O. z.). Z uvedeného teda vyplýva, že je povinnosťou žalobcu preukázať, že v konaní boli splnené všetky podmienky upravené § 53 ods. 9 občianskeho zákonníka, § 565 občianskeho zákonníka, § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch) za splnenia ktorých môže byť postúpená pohľadávka. Cieľom povinnosti tvrdenia a dôkaznej povinnosti je unesenie dôkazného bremena v rozsahu, v ktorom dôkazné bremeno spočíva na strane konania, bez ohľadu na jej procesné postavenie. Nesplnenie dôkaznej povinnosti prináša so sebou také rozhodnutie súdu, ktoré vychádza zo skutkového základu zisteného z dôkazov navrhnutých stranou v opačnom procesnom postavení než je ten, kto nesplnil alebo nedostatočne splnil svoju dôkaznú povinnosť.

40. Zároveň je v tejto súvislosti nutné poukázať na rozsudok NS SR zo dňa 24.04.2018, sp. zn. 1Cso/147/2017 (R 60/2016), kde Najvyšší súd konštatoval, že „je preto logické, že ak bola postúpená pohľadávka v rozpore so zákonom, nemožno uvedené konvalidovať ani včasným a riadnym oznámením o postúpení pohľadávky dlžníkovi“.

41. Súd v súdnej veci dospel k záveru, že podmienky pre postúpenie pohľadávky bez súhlasu žalovaných na tretiu osobu, ktorá nie je bankou (žalobca) podľa § 53 ods. 9 občianskeho zákonníka, § 565 občianskeho zákonníka, v spojení s § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch tak neboli splnené, keď právny predchodca žalobcu nebol oprávnený požadovať jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru a preto vyhlásenie mimoriadnej splatnosti je potrebné považovať za neplatný právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka a keďže došlo k postúpeniu tzv. živého úveru, postúpenie pohľadávky je neplatný právny úkon, keďže v rozpore s ustanovením § 17 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z o spotrebiteľských úveroch sa postúpila pohľadávka, ktorá nebola po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa nestala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Uvedené malo za následok, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno ohľadne jeho tvrdenej aktívnej legitímácie v tomto súdnom konaní.

42. Súd uzatvára, že žalobca v konaní nepreukázal splnenie zákonom požadovaných predpokladov na postúpenie pohľadávky, vo veci nemohlo dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky voči žalovanému na žalobcu zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 20.06.2023, ktorá je v tejto časti neplatná pre rozpor so zákonom podľa § 39 Občianskeho zákonníka a postupca (právny predchodca žalobcu) zostal veriteľom svojej pohľadávky, ktorá na žalobcu pre neplatnosť zmluvy neprešla, na základe čoho je nutné konštatovať, že v konaní nebola preukázaná aktívna vecná legitímácia žalobcu.

43. Súd nad rámec uvedeného poukazuje na skutočnosť, že i v prípade, že by nedošlo k postúpeniu pohľadávky, pričom veriteľ si vymáha nárok z titulu uzatvorenej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorý nárok je vymáhaný ako zosplatnený, v celosti, ktoré zosplatnenie súd vyhodnotil ako neplatné, z dôvodu, že naň neboli splnené zákonné podmienky, by bolo podľa záverov Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 10CoCsp/14/2023 dôvodom pre zamietnutie nároku. Krajský súd v Žiline v predmetnom prípade konštatoval, že pokiaľ žalobca uplatnený nárok skutkovo vymedzí ako plnenie z predčasne zosplatneného úveru, vzhľadom na neprípustnosť zmeny žaloby v spotrebiteľských sporoch, nie je možné posudzovať nárok ako plnenie jednotlivých nezosplatnených mesačných splátok, nakoľko takéto posudzovanie nároku by predstavovalo zmenu skutkových tvrdení, tzn. zmenu žaloby.

44. Súd v konaní na nariadenom termíne pojednávania zamietol návrh žalobcu z dôvodu nepreukázania aktívnej vecnej legitímácie v konaní a preto sa ďalej bližšie nezaoberal všetkými námietkami strán učinými v konaní, keď žalovaní v konaní produkovali aj ďalšie námietky k oprávnenosti nároku. Ústavný súd opakovane uviedol, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené

účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania (I. ÚS 241/07).

45. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

46. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom od 1.2.2013, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

47. Úroky z omeškania predstavujú sekundárny právny nárok, ktorý vzniká ex lege ako dôsledok porušenia primárnej právnej povinnosti plniť svoj peňažný záväzok včas a riadne. Možno ich vymedziť ako určitú majetkovú sankciu, ktorú zákon spája výlučne s omeškaním plnenia peňažného záväzku. Vzhľadom na skutočnosť, že súd zamietol žalobcu čo do zaplatenia istiny, nevznikol žalobcovi nárok na zaplatenie úrokov z omeškania, ktoré sú sekundárnym nárokom závislým od povinnosti zaplatenia istiny. Súd preto nárok žalobcu aj vo vzťahu k zaplateniu úrokov z omeškania z dlžných súm zamietol.

48. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

49. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

50. Podľa § 255 ods. 1, ods. 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

51. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP, keď súd žalovanému ako úspešnej strane v konaní priznal náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %. O výške trov konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku v zmysle § 262 ods. 2 CSP vyšší súdny úradník, samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 1 CSP odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 2 CSP podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 3 CSP odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ustanovenia § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.